

Prensa 20/05/2010

Diari d'Andorra

La proposta de les entitats incideix en el futur de l'activitat econòmica de la parròquia, ja que valora un patrimoni natural que és la millor garantia de cara al futur del turisme als Pirineus

per Jordi Pasques - 20/05/2010

Amics de la Rabassa, Grup Rocafort, ADN i Apapma comencen una recollida de firmes encaminada a presentar al comú de Sant Julià de Lòria una proposta de protecció legal de la Rabassa, Conangle, Calm de Claror, Calm Ramonet i Port Negre.

L'acció sorgeix de la preocupació que tenen davant el projecte de parc d'animals a la Rabassa, en el marc de Naturlàndia. El projecte de parc d'animals el veuen fora de temps i negatiu per a l'entorn i demanen la figura legal de protecció per a tota la muntanya del terme de Sant Julià de Lòria, fins a tocar amb l'espai ja protegit de Madriu-Perafita-Claror.

De fet, contemplar les parts culminants acarades migdia, que donen aigües a la Valira i al Segre, té tant sentit com la protecció de les que donen les aigües al Madriu. La qualitat del paisatge dels Calms Ramonet i de Claror, són riquesa i patrimoni natural, sense el qual els actius turístics de la parròquia de Sant Julià quedarien coixos. Per què no decidir-se doncs, per a la seva protecció de forma oficial?

La posició del comú lauredià, davant de l'inici de la recollida de firmes, ha estat declinar fer valoracions, en tractar-se "d'una iniciativa de caràcter civil", i tal dirà farà l'any. El comú de Sant

Julià podria estar content i molt content de tenir entre els seus parroquians i a la resta d'Andorra, ciutadans, civilitat –que d'aquí ve civi– amb el neguit de voler una parròquia viva i on es pugui viure d'acord amb els temps presents. La proposta de les entitats incideix en el futur de l'activitat econòmica de la parròquia, ja que valora un patrimoni natural que és la millor garantia de cara al futur del turisme al Pirineu. Comencem a girar full en entendre els parcs temàtics com la millor manera de dinamitzar el teixit econòmic. En aquest camp, els parcs d'animals tanquen un darrere l'altre. Penseu en el de Sobrestany, a l'Empordà, si algú havia vist en quines condicions pèssimes estava. Amb el benentès que els parcs amb animals posats en llocs on, per les característiques de vegetació i de configuració del terreny han de recrear els ambients, són poc o gens atractius, a més de representar un malestar als propis animals. Només parcs amb unes condicions molt favorables i amb una superfície de moltes i moltes hectàrees, es poden permetre el manteniment i unes condicions d'estada dels animals i de visita favorables. Però no es troben a tot arreu espais com Sigean, o el mateix dels Angles. Un parc animal no és un tancat amb tancats a dins. Ha de ser un espai bo per als animals i bo per als visitants, si no l'estada es converteix en una presó per als animals, i la visita en un suplici i un malestar per als visitants.

Un parc d'animals a la Rabassa, on tot són pins, no té cap sentit. Com a atracció, millor el Tobotronc, que almenys proporciona una activitat. Però tot i així, el concepte de turisme de muntanya que Sant Julià pot explotar, pot encarrilar, ha de passar necessàriament pel senderisme i l'esquí de fons. Suposo que ja ningú té al cap l'aeroport a la Rabassa, tal com van les coses en matèria d'aeroports. I que ningú pensa que a la Rabassa el camp de tir té cap sentit. És a dir, si s'hagués de fer ara, el camp de tir de la Rabassa no es faria pas i cap govern no faria un estudi per valorar-hi la construcció d'un aeroport. En canvi, mirar de recuperar tots els camins vells que puguen a la muntanya, senyalitzar-los, establir un servei de taxis que et vindrien a buscar a Bescaran, o a Estamariu, o a Martinet, o a Grau Roig, o a Escaldes, o a Andorra, mirar de tenir allotjaments d'estil refugi o apartaments de lloguer, com fan als Alps, on la gent va a caminar, a respirar, a veure país. I excursions amb berenar inclòs per veure la posta de sol. O per explicar les valls andorranes, el Pirineu i el Prepirineu des del Port Negre. I aprofitar la propaganda de patrimoni de la humanitat del Madriu, perquè des de Sant Julià ja s'hi encarrili gent pel Port Negre, que és una manera més airosa i esplendorosa de visitar la vall.

Tant de bo que el comú de Sant Julià escolti qui se li adreça amb propostes encaminades a un millor futur per a la parròquia. Tant si fan referència al túnel de Rocafort com a la Rabassa. Això demostra que la societat batega i té força per sentir-se'n, per formar-ne part. La cultura del diàleg i de l'intercanvi de parers, de discutir la jugada, de posar damunt la taula idees per valorar-les, és la millor manera de fer créixer materialment i culturalment una societat. Girar-s'hi d'esquena és com abandonar, com ignorar i no estimar allò que és té.

{backbutton}